

Det ærede Medlem anbefalede nemlig Forslaget under Nr. 5 fremfor Forslaget under Nr. 4. Jeg troer rigtignok, at det vilde være heldigere, om Forslaget under Nr. 4 blev vedtaget, thi det er netop ved det Slags Sager, som der her er Tale om, vigtigt, at de hurtigt kunne faae en Afgjorelse, og at de ikke udsættes til et paafølgende Møde, hvilket dog aldrig sees gjerne af Befolkningen. Man veed jo, at denne ikke er saa meget stemt for disse hyppige Sogneforstandersfæbsmøder. Sager af af det Slags, som det ærede Medlem nævnte adskillige Exempler paa, ere jo netop saadanne, der i Reglen kræve en Afgjorelse, og som der heller ingen Grund er til at udsætte til et senere Møde, og derhos synes jeg navnlig ikke, at man skulde lade sig afholde fra at stemme for Forslaget under Nr. 4, af den Grund, at der deri findes et ganske vist ogsaa efter min Mening uheldigt Udtryk om Prøve og Modprøve, som jeg ogsaa gjorde opmærksom paa ved 1ste Behandling. Det er dog Noget, der kan forandres ved 3die Behandling, og Grunden til, at jeg ikke har gjort Anstrengelser for at faae Ændringsforslag stillet derom allerede til denne Behandling, er, at jeg betragter det som ikke værende af nogen reel Betydning, og derfor har meent, at det vil være tidsnok at søge det ændret til 3die Behandling og ikke ved denne, hvor vi mere vilde holde os Realiteten for. Jeg vil altsaa sætte Priis paa, at Forslaget under Nr. 4 maatte blive vedtaget.

Krieger: Det er mig klart, at det ærede kongevalgte Medlem (Fischer) ikke gjør sig det nærværende, hvor stor Forskjel der er mellem en Afstemning i en Forsamling som denne og en Afstemning i en styrende communal Myn- dighed. Jeg sagde udtrykkeligt, at de enkelte Exempler, jeg fremdrog, valgte jeg for at anskueliggjøre, hvorledes saadanne Spørgsmaal kom til at foreligge i Sogneraadet. Der er ikke Skygge af Tvivl om, at naar, der er Tale om at tage en Beslutning om et eller andet Fore-

tagende, at Fremgangsmaaden da er den, at man først i almindelige Træk bifulder, at dette Foretagende skal sættes igjennem, og saa først siden gaaer ind paa Enkeltighederne. Saaledes gaaer det jo i al Administration, at man først spørger, om man skal gaae ind paa et Foretagende og opstiller de ledende Regler derfor, og at saa senere de mangfoldige enkelte, reent praktiske Spørgsmaal komme frem. At saa det Hele skulde gaae istaa, fordi man stod stille ved et Spørgsmaal om Rødt eller Grønt, det vilde dog være aldeles urimeligt.

Jeg troer nu ikke, at det ærede Medlems Afstemningstheori altid ere rigtige, heller ikke hvad angaaer Afstemningen her i Salen. Det har ikke altid været Tilfældet, at man saaledes som nu kun sætter under Afstemning Udvalgene med deres forskellige Medlemsantal; der har ogsaa været en Tid, da man stemte paa en anden Maade, og Endeel kunde tale derfor. Overhovedet er den Kunst at indrette en Afstemning paa den Maade, at man kommer til de bedste Resultater, en meget fin og findrig Kunst, som kun læres gjennem en lang Praxis og megen og alvorlig Eftertanke. Er det nu det ærede Medlems Fordring, at samtlige Sogneforstanderskaber i Landet skulle være saa gennemøvede og gennemstuderede i den Kunst at sætte under Afstemning, at de derved kunne fjerne alle de Banfæltigheder, som ellers usejlsbarlig vilde overfalde dem? Det kan dog ikke være hans Mening. Det er en af de Grunde, hvorfor jeg puster, at disse Ord: „Prøve og Modprøve“ skulle udgaae, fordi de gaae ud paa at indsætte en kunstig Form, som det her er lidet hensigtsmæssigt at fastholde i den Skarphed.

Indenrigsministeren: Jeg veed ikke, om den ærede Landstingsmand, der har udtalt sig mod det Udtryk i Loven, at der stemmes ved Prøve og Modprøve, ikke skulde have overseet, at det ingenlunde er altid, at der er paa- budt en Afstemning ved Prøve og Modprøve; det skal jo kun skee, naar der er forskellige Meninger, naar der under Forhandlingen af